

כז:

עין משפט
גר מצודה

קין א חיי פ"ג מהל' פסח"ת
הלל ו:
קת ב חיי שם הלל ו:
הלל גד חיי שם הלל יח:
קין ח חיי פ"ד מהל'
פסח"ת הלל י ופי"ג
שם הלל א:
קין יז חיי פ"ג שם הלל
א ופסח ט"ו הלל א:
קרב ח חיי פ"ח שם הלל
י"ד:
קין ט חיי פ"ד שם הלל
י:

תורה אור השלם

הוא צו את אהרן ואת בניו
לגמור זאת תורת העלה והא
העלה על מזבחה על המזבח
כל הלילה עד הבקר ואש
המזבח תוקד בה: ויקרא ו' ב

זומה רש"י

[illegible][illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

בשרן בנמה, ישנשחט בליה חשום אכר
במקום אחר קרעא ביה, ויהי לביטל
בשליין. שאם עול לא ירדו, ואפי' דלא
שליח לליה ביה תרתי שיהא חזבה וכלי
תקדש דחייב (שם ל ט, מנחה ועקר
דיעבד יקדש. עוד חידך דהא דמקדש
חייב בתחום שלה הדשם בגלי שעה

לְאִי משום דקאָטשׂה טובה וי"ט א"י אספנו. פ"י כקוטערס ו' וזה
 ליכא למימר משום דסבר שלא במקומו כמקומו דמי ומשום
 דכיפרה ז' הוא דהא דמויא דשאר וריקות פסולות קמי לה וקשה דהא
 כמקום כל הפסולין (למקן ט.) משקיין דרי יתודה איח ליה שלא במקומו
 במקומו דמי דהא לרשע דל' במקומו

ומשנתיו כדברי הא
הסדא אמר אבימי
שנתנ למעלה שלא
למעלה שנתנ למטה
למטה הן באין לא נח
שנתנ בחוץ בחוץ א
אומר יאספנו ור"ש א
נחמן בר יצחק אף אנ
אומר יואת הילא העו
"פרט לנשחטה בלילה
דמה חוץ לקלעים אם
עולה אין לי אלא עו
שנשחטה בלילה ושנו
חוץ לקלעים יהוה
חוץ לזמנו וחוץ למ
וזרקו את דמה והניח
והניח למטה שנתנ
שנתנ בחוץ והניח
והפסח והחמאת שש
ת"ל תורת העולה
העולין שאם עלו לא
אף הרובע והיגבע וה
והמחיר והכלאים וה
זאת ומה ראית לרבו
אלו מרבה אני א
בקודש ומצויא אני א
בקודש קתני מיהא
למעלה ולמעלה שנת
יהודה מ"ט לאו משו
מינה לא יאספנו א"י
הפנימי מקדש פסול
הניתנ בפנים כו"י
דם רחוי ליה אבל קו
לא קב"ל מיתבי כו"י
מוכח תרד שאין לך מ
החיצון בראוי לו חיצ

הכי יקטרת וזה שעלה
שאין מזבח החיצון מקדש פסולין אלא הראוי לו
בין שאין ראוי לו מאי טעמא האי רצפה והאי
ההשוחט את הזבח לזרוק דמו בחוץ או מקצת
אימוריו בחוץ או מקצת אימוריו בחוץ לאכול מ
מבשרו בחוץ או לאכול כוית מעור האליה בחוץ
לזרוק דמו למחר מקצת דמו למחר להקטיר אימי
אימוריו למחר לאכול בשרו למחר או כוית מבשרו
מעור האליה למחר יפגול יחייבין עליו כרת: גכ

קסני מ'ספ כ"ו. ולא פליג רבי יהודה לשינויהו משנשק על הרלפס ותינו
תקשיב ליה: **מאי עמיה** לאו משום דקלטימי מוכחי. לקדושי ושמע
במקומו ממקומו ולא ומשום דלפרסא: הוה דהא דומיא דשאר ורקיטו
למחרת עמיה דרבי משמעון דמרת העולה ריבה ואפילו
על גב דלא כתיב קרד אלא בחיזין: **מנינא** דמנינין **בחור** שנתן **בשני**
פמיא לרס וא שניתו: **א** עליו ואלע"פ **א** נשפסל כדנתיסו לביביל משום
פמיא דס **עשוק**: **א** הוה תמקדס הוילל וזוי ליה רס בעמלמא דהא
עליו קטרת זרה ועולה ומנחה אימא אס עלה עליו ירד קמ"ל: **קטרת**
וערימא **עשלה** לבני מוכח. קטקלף דעמך בדמנחה קטרתא
בפרק המזבח (דף ע"ג): **א** **רלפס**. בבבין **א** אבניס שלם משמח
המשכן: **מ'תנ"ג** **א** הוה. שלמים או שאר האכלין: **פסול**
אם בשרו למחר. ליכא לאקומוה בשלמים אלא בתורה ומטעת
אימוריו אפילו בשלמים הו למחר חוץ למנו: **פיגול** וחיביבין עליו

[illegible]

כז: כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

דעמאל דר' יוסי משום דס"ל דלא בתקומו בתקומו דמי דאם כן
דאמיסלגי באקיסה ליסלגי כפרה וינא רבי יוסי כיפר ור' שמעון לא
כיפר אלא לרבי יוסף נמי לאו בתקומו דמי ואפי' לא יאקטנו ושמינני
כדברי האומר לא יאקטנו ומשום הכי מנא פסול בתמי' ורב **האמר**
אמר הכי מנא פסול מידים וינא ור' יוסי ור' יוחנן

בייטין למטה שנתן למטה של
 יאספנו. דהאול וניתן במזבח הראוי
 וזה לא היה כנשך על הרצפה קדשית
 מוצא לאפיקי מכלל זריקה במקום
 אחר; וכל כן בייטין למטה של
 למטה. דקדושה היא למטה גמורה
 שהרי דמים העליונים למטה על
 שומתי וירדתי הלך האי דם סופו
 לירד למטה לא ראו ובי יביע
 למטה קטירה מוצח מלאספי ולחזו
 וליטו למטה: **שרי יוסי אומר**
יאספנו. דכין ללמזבח וזה לא היה
 ראו לא קטירה כלל: **רבי שמעון**
אומר לא יאספנו. שהרי לשם מוצח
 היה ראו והרי כל לשם מוצח: **אף**
אין נמי פניא. דליהי דר' ויחזן
 דאמר דאיהא דאיה ליה לא יאספנו
 ואפי' דשלל במקומו לאו במקומו
 דמי לענין כפרה לענין אסירה מיהו
 קטירה מוצח: **ואם היה העולה.** היה
 אלו ב' מעטין לפי שגם המקדש היה
 ללמדנו על הפסולין למזבח שעלו
 דלא ירדו דליפני מעולה על מוקדה
 על המזבח כל הילול (ויקרא ו') משעלה
 על מוקדה הוא כל כל הילול לליק
 מיעט קדש בן ו' ומעטין למעט
 בן ו' פסולין: **ואם.** היה לו מעטות ואם
 ולא אחרת. היה היו מעולה
 הדעולה היו מעטות כלומר העולה
 המיוחדת ולא כוון: **פרט נשכך דמה**
וששששש פסולין. **שילא דמה.**
אכל שאר פסולין אס עלו לא ירדו.
 ולקמן בפרק המזבח מקדש (דף פד)
 מפסד שששש דרבי יהודה דמרי שאר
 פסולין ומפיק הכן: **אין לי אלא עולה**
כפרה. מהא על מוקדה כל הילול
 עד הבקר: **וסלן.** שכן כפרה היה
 למזבח: **ויפולא.** שאלו כפרה לו
וסעמא ושששש. ע"מ להקטיר חוץ
 למזבח: **חן.** שמין שעלו לא
 ירדו: **רובע וגרע.** על פי עד
 אחד שששש להירוש וחסור לגבוה

הפנימו בין ראוי לו
כלי שרת: **מתני'**
דמו בחוץ להקמיר
שרו בחוץ או כוית
פסול ואין בו כרת
למחר או מקצת
מחר או לאכול כוית
סברה **עור** אליה

יִרְדּוּ כְדָמָר ר' יְהוּדָה פֶּרֶט לִנְשָׁק דְּמָה וְאַלְמָה א' לֹא נִשְׁקָה דְּמָה
 לֵעָנִין אֲחִירָה ב' אִישְׁתּוּ בֵּיהּ לִיבָה לְמִימֵר שְׂמֹחַ קִדְּשָׁה ב' דְּמָה
 וְסִימְלֵת קָמִי לֹא וְדִרְשִׁי שְׂמֵחַן הֵיטָּו עֲמָלָה דְּמָה מִיחִי לִי דְּלֹא
 מְהֵרָה נָמִי אֲחִירָה דְּלֹא יִרְדּוּ: מְקַדֵּשׁ פְּסוּלִין: שֹׁשׁ עָלוּ לֹא יִרְדּוּ וְאִף
 לֹא אֲחִירָה מְמוּנָה ב' וְלֹא פֶלֶיךָ ר' יְהוּדָה מֵאִי ב' לֹא דִקְלֵמְתָה
 וְכִלְ כִּדְרָא אֲשֶׁר יוֹצֵא מְדָמָה (וְהָרָא ו) הוּא לֵיה א' דְּמָה: דְּמָה: הֵי
 הֵסֵפִימִי: אֶל קוֹץ קוֹץ דְּלֹא מֵאִי ב' כֻּלָּל: כִּנְיָנִי (שְׂמֹחַ ל) אֵל תַּעֲלוּ
 וְרֵה: קִטְרַת נִדְבָה שֶׁלָּה הִמִּיר הַכְּתוּב אֵלָּה קִטְרַת שֶׁל יִצְחָר שְׁחִירָת
 רֵאיוֹן לֹ: לְאִשְׁקִי קִמְעִשׁ שֶׁלָּה קִידְשׁוּ כְּכִיל הִי מִפְרַשׁ לִקְשָׁן
 לְפִיכָךְ לֹא קִדְשׁוּהוּ ב' זוֹת תַּמְרוֹה: וְאִי כֵּל שֶׁרָם: וְנִשְׁמַשׁ עָקֵן
 וְאִין ב' כִּרִּים: הִאֲכֹלְהוּ אִפְּלוּ בְּחֹק אֵין עֲשׂוֹת כִּרִּים: לֵאמֹר
 שֶׁסֵּד דְּלִילוּ שְׂמֵחַם מִחַר זִמְנו הוּא אֲבָל לְזִרְק דְּמֹא לֹא בְּהִסְטִיר
 יֵם: הִאֲכֹלְהוּ אִפְּלוּ בְּזִמְנו עֲשׂוֹת כִּרִּים: וּבִגְמָרָה (מֵסֵף) יִלִּין לֹא: גְּמִ'
 כְּאִלֵּיה

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) לקמן פד. הוריות ב: נדה ת.
ע"ט, (ב) ע"י חוסי' לקמן סח:
בדיה אמר, (ג) ע"י מנחות ב.

שני"ג ונסתאות

[illegible]

שיטת מקובצת (המשך)

[illegible]